

ประเทศไทย

เศรษฐกิจไทยปี 2550

ตัวเลขการส่งออกสุทธิดีกว่าที่คาดไว้ จึงมีส่วนช่วยลดผลกระทบของการบริโภคและการลงทุน ที่ไม่ค่อยขยายตัว เอดีบีจึงคงตัวเลขการประมาณการการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของปี 2550 ไว้ที่ 4% ในขณะที่ประมาณการอัตราเงินเฟ้อลดลงจากที่คาดไว้เดิม เนื่องจากอุปสงค์ภายในประเทศเติบโตน้อยในปีนี้อย่างไรก็ดี คาดว่าอุปสงค์ภายในประเทศจะขยายตัวดีขึ้นในปี 2551 และความมั่นใจของภาคธุรกิจจะดีขึ้น หลังจากการเลือกตั้ง อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของไทยในปี 2551 น่าจะอยู่ที่ระดับ 5%

ในช่วงครึ่งแรกของปี 2550 เศรษฐกิจขยายตัว 4.3% จากช่วงเดียวกันของปีที่แล้วโดยมีการส่งออกสุทธิเป็นตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ในขณะที่อุปสงค์ภายในประเทศอ่อนตัวลงเนื่องจากสถานการณ์ทางการเมืองและความไม่แน่ชัดของนโยบายเศรษฐกิจส่วนการบริโภคภาคเอกชนขยายตัวเพียง 1.1% ในช่วงครึ่งปีแรกเนื่องจากความมั่นใจของผู้บริโภคลดลง การลงทุนก็ได้รับผลกระทบเช่นกัน โดยการลงทุนโดยรวมลดลง 0.6% และการลงทุนของภาคเอกชนลดลง 1.5%

รัฐบาลได้พยายามเร่งการใช้จ่ายภาครัฐเพื่อช่วยกระตุ้นอุปสงค์ภายในประเทศโดยกว่า 70% ลงทุนของรัฐวิสาหกิจได้มีการเบิกจ่ายแล้วในช่วง 6 เดือนแรกของปีงบประมาณ 2550 อุปสงค์ภายในประเทศจะยังคงอยู่ในระดับต่ำตลอดปี 2550 การบริโภคภาคเอกชนจะขยายตัวประมาณ 2% ในขณะที่การลงทุนโดยรวมคาดว่าจะขยายตัวเพียง 2% ลดลงจากที่คาดการณ์ไว้ที่ระดับ 5% ในรายงานการวิเคราะห์เศรษฐกิจเอเชียประจำปี 2550 (Asian Development Outlook 2007 : ADO 2007) แต่เนื่องจากการส่งออกสุทธิจะดีกว่าที่คาดไว้เดิม จึงคงประมาณการการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของปี 2550 ไว้ที่ 4% ดังเดิม

ในด้านการผลิต ภาคการเกษตรขยายตัว 6.2% ในครึ่งแรกของปี 2550 เนื่องจากผลผลิตอ้อยและมันสำปะหลังเพิ่มขึ้น แต่ภาคอุตสาหกรรมและบริการเติบโตเพียง 4.2% เนื่องจากการเติบโตของอุตสาหกรรมเบา อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีสูง และภาคโรงแรมและภัตตาคาร ชะลอตัวลง

การส่งออกเข้มแข็งในขณะที่การนำเข้าอ่อนตัวกว่าที่คาดไว้เดิมใน ADO 2007 การส่งออกสินค้าขยายตัว 18.4% ในครึ่งแรกของปี 2550 โดยการส่งออกสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้น 15.6% ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากราคาข้าวที่เพิ่มสูงขึ้น ในขณะที่การส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น 19.1% นำโดยเครื่องใช้ไฟฟ้า ชิ้นส่วนยานยนต์ และวัสดุก่อสร้าง ส่วนการส่งออกไปยังตลาดใหม่ เช่น อินเดีย และยุโรปตะวันออก มีความสำคัญมากขึ้นและขยายตัวอย่างมากในช่วงที่ผ่านมา เนื่องจากเศรษฐกิจของประเทศเหล่านี้เติบโตดี อย่างไรก็ตามในครึ่งหลังของปีนี้ การขยายตัวของการส่งออกน่าจะชะลอตัวลง เนื่องจากการแข็งค่าของเงินบาท ซึ่งในเดือนกรกฎาคมที่ผ่านมา การส่งออกชะลอตัวลงอย่างมาก โดยขยายตัวเพียง 6.2% ทั้งนี้

คาดว่ากรยกเลิกการให้สิทธิประโยชน์ พิเศษทางภาษี (GSP) ของสหรัฐอเมริกาต่อไทย คงจะส่งผลกระทบต่อเพียงเล็กน้อยต่อการส่งออกของไทย สำหรับในปี 2550 คาดว่าการส่งออกจะขยายตัวในอัตรา 12.5%

การนำเข้าในครึ่งปีแรกขยายตัวเพียง 6.4% เนื่องจากอุปสงค์ภายในประเทศไม่ค่อยขยายตัว โดยการนำเข้าสินค้าทุนขยายตัวเพียง 0.3% ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการลงทุนในระดับต่ำ อย่างไรก็ตาม การนำเข้าน่าจะขยายตัวเพิ่มขึ้นในช่วงครึ่งปีหลัง เนื่องจากมีการใช้สินค้าคงคลังไปในการผลิตแล้ว และค่าเงินบาทที่แข็งค่า จะมีส่วนช่วยให้ราคาสินค้านำเข้าต่ำลง

การส่งออกที่เข้มแข็งประกอบกับการนำเข้าที่ชะลอตัวในช่วงครึ่งแรกของปี 2550 ส่งผลให้ดุลการค้าเกินดุล 5,100 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ต่างกับการขาดดุลการค้า 1,900 ล้านดอลลาร์สหรัฐในช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า รายได้สุทธิจากการท่องเที่ยว การขนส่ง และการนำเงินกลับเข้าประเทศ ก็อยู่ในระดับสูง ดังนั้น ดุลบัญชีเดินสะพัดจึงเกินดุล 6,200 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เทียบกับการขาดดุลที่ระดับ 1,600 ล้านดอลลาร์สหรัฐในช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า สำหรับทั้งปี 2550 ดุลการค้าและดุลบัญชีเดินสะพัดคาดว่าจะเกินดุลสูงกว่าที่ประมาณการไว้เดิมใน ADO 2007 ดังนั้น อัตราส่วนดุลบัญชีเดินสะพัดต่อ GDP จึงปรับขึ้นเป็น 3%

การเกินดุลบัญชีเดินสะพัดที่เพิ่มขึ้นและการไหลเข้าของเงินทุนในตลาดหลักทรัพย์ ทำให้เงินทุนสำรองระหว่างประเทศเพิ่มขึ้น ไปอยู่ที่ระดับ 72,100 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ณ สิ้นเดือนกรกฎาคม 2550 ซึ่งจำนวนนี้เท่ากับ 3.8 เท่าของหนี้ต่างประเทศระยะสั้น และมูลค่าการนำเข้า 6 เดือน ซึ่งการเพิ่มขึ้นของเงินทุนสำรองระหว่างประเทศดังกล่าวยังสะท้อนให้เห็นถึงการแทรกแซงค่าเงินบาทของธนาคารแห่งประเทศไทยอีกด้วย แต่ถึงกระนั้น ค่าเงินบาทก็ยังคงแข็งค่าอย่างต่อเนื่อง โดยในช่วง 8 เดือนแรกของปี 2550 เงินบาทแข็งค่าต่อดอลลาร์สหรัฐถึง 4.8% ในขณะที่ดัชนีตลาดหลักทรัพย์เพิ่มสูงขึ้นถึง 20% ในช่วงเวลาเดียวกัน

มาตรการควบคุมเงินทุนไหลเข้าที่ประกาศใช้เมื่อเดือนธันวาคม 2549 ได้มีการผ่อนคลายลงไปมาก ยังคงเหลือบังคับใช้อยู่กับตราสารหนี้ในกรณีที่ไม่มีการป้องกันความเสี่ยงเต็มที่ โดยในเดือนกรกฎาคม 2550 รัฐบาลได้ผ่อนคลายระเบียบควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน เพื่อสนับสนุนการลงทุนในต่างประเทศ และเพิ่มความคล่องตัวในการบริหารเงินตราต่างประเทศของธุรกิจไทย ในขณะเดียวกัน กระทรวงการคลังก็ประกาศจะลดภาระหนี้ต่างประเทศของรัฐบาลและรัฐวิสาหกิจเป็นจำนวนเงิน 3,200 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพื่อช่วยลดแรงกดดันต่อค่าเงินบาท

อุปสงค์ภายในประเทศที่ชะลอตัวลงทำให้แรงกดดันด้านเงินเฟ้อลดลง อัตราเงินเฟ้อในช่วง 8 เดือนแรกของปี 2550 อยู่ที่ระดับ 2% โดยในเดือนสิงหาคม อัตราเงินเฟ้อทั่วไปอยู่ที่ระดับ 1.1% และอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานอยู่ที่ระดับ 0.7% เท่านั้น การที่แรงกดดันด้านเงินเฟ้ออยู่ในระดับต่ำ ทำให้

ธนาคารแห่งประเทศไทยสามารถลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายหลายครั้งในปีนี้อันลงมาอยู่ที่ระดับ 3.25% ในเดือนสิงหาคม ทั้งนี้ ตลอดปี 2550 นี้ คาดว่าอัตราเงินเฟ้อจะคงอยู่ในระดับต่ำ เนื่องจากค่าเงินบาทที่แข็งค่า ทำให้ราคาน้ำมันไม่เพิ่มขึ้นสูง และอุปสงค์ในประเทศที่อ่อนตัวทำให้ราคาสินค้าไม่สามารถเพิ่มสูงได้มากนัก โดยอัตราเงินเฟ้อของทั้งปี 2550 คาดว่าจะอยู่ที่ระดับ 2% ต่ำกว่าที่คาดการณ์ไว้เดิมใน ADO 2007

ในด้านการคลัง รัฐบาลจัดทำงบประมาณขาดดุล 1.7% ของ GDP ในปีงบประมาณ 2550 การใช้จ่ายเพื่อการบริโภคของภาครัฐจะเพิ่มขึ้น 11% ซึ่งน่าจะมีส่วนช่วยเพิ่มอุปสงค์ในประเทศได้ระดับหนึ่ง ในส่วนของการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานนั้น รัฐบาลตั้งเป้าว่าจะเริ่มดำเนินโครงการระบบรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนได้ในปีนี้ แต่จนถึงขณะนี้ ยังไม่ได้เริ่มกระบวนการประมูล

แนวโน้มปี 2551

การประมาณการแนวโน้มเศรษฐกิจไทยปี 2551 อยู่บนสมมติฐานว่ามีการเลือกตั้งในปลายปี 2550 และรัฐบาลใหม่ดำเนินนโยบายเศรษฐกิจที่ชัดเจน ซึ่งในกรณีนี้ ความเชื่อมั่นผู้บริโภคและความเชื่อมั่นของภาคธุรกิจจะกลับคืนมา และการลงทุนภาคเอกชนน่าจะฟื้นตัว โดยมีปัจจัยหนุนจากอัตราดอกเบี้ยที่ลดต่ำลง และการใช้กำลังการผลิตที่สูงในช่วงที่ผ่านมา รัฐบาลใหม่คงจะดำเนินโครงการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานต่อเนื่อง ทั้งนี้ ได้มีการบรรจุโครงการด้านพลังงาน น้ำ และสาธารณสุข ไว้ในงบประมาณปี 2551 อยู่แล้ว คำถามที่สำคัญก็คือ รัฐบาลจะสามารถเริ่มโครงการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนได้เมื่อใด

การแข็งค่าของเงินบาทคาดว่าจะกระทบต่อการส่งออกในปี 2551 โดยเฉพาะอย่างยิ่งสินค้าที่มีองค์ประกอบของสินค้านำเข้าต่ำ สินค้าเกษตร และสิ่งทอ อย่างไรก็ตาม การเติบโตของการส่งออกน่าจะยังคงอยู่ในระดับที่ประมาณการไว้ใน ADO 2007 การนำเข้าน่าจะขยายตัวเพิ่มขึ้นเนื่องจากกิจการจะต้องสะสมสินค้าคงคลัง และอุปสงค์ภายในประเทศเริ่มฟื้นตัว ดังนั้น จึงยังคงประมาณการการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของปี 2551 ไว้ที่ระดับ 5% อัตราเงินเฟ้อคาดว่าจะอยู่ที่ระดับ 2.5% เนื่องจากอุปสงค์ภายในประเทศที่ฟื้นตัวจะส่งผลให้ราคาสินค้าปรับตัวเพิ่มขึ้นได้

สำหรับปีงบประมาณ 2551 รัฐบาลได้จัดทำงบประมาณขาดดุล 65,000 ล้านบาท หรือ 1.8% ของ GDP โดยมีงบลงทุนเพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ 2550 ประมาณ 8% ซึ่งการดำเนินนโยบายการคลังนี้มุ่งหวังที่จะกระตุ้นอุปสงค์ภายในประเทศ นอกจากนี้ รัฐบาลยังสามารถที่จะเพิ่มการขาดดุลเพื่อเพิ่มการขาดดุลเพื่อเพิ่มการลงทุนภาครัฐ โดยไม่กระทบต่อกรอบความยั่งยืนทางการคลัง เนื่องจากหนี้สาธารณะต่อ GDP อยู่ที่ระดับเพียง 38.2 % ต่อ GDP

สำหรับความเสี่ยงต่อแนวโน้มเศรษฐกิจ จะประกอบด้วย ความไม่ชัดเจนของนโยบายเศรษฐกิจ
หากรัฐบาลใหม่ไม่สามารถสร้างความเชื่อมั่นต่อนโยบายเศรษฐกิจได้ เศรษฐกิจของสหรัฐที่ชะลอตัวจะ
ส่งผลกระทบต่อส่งออกของไทยในระดับหนึ่ง และหากอุปสงค์ภายในประเทศไม่ฟื้นตัวอย่างที่คาดไว้ ก็จะ
ส่งผลกระทบต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของไทยโดยรวมเช่นกัน
